

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí Magistrátu města Brna, se sídlem Koliště 19, 601 67 Brno, ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420922/2011, ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420924/2011, ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420936/2011, ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420937/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2012, č. j. 41 A 14/2012 – 29,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Magistrátu města Brna ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420922/2011, ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420924/2011, ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420936/2011, a ze dne 22. 12. 2011, č. j. MMB/0420937/2011. Těmito rozhodnutími Magistrát města Brna zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutím Úřadu městské části města Brna, Brno – Černovice, ze dne 21. 9. 2011, č. j. 4413/2011/BBE, ze dne 21. 9. 2011, č. j. 4399/2011/BBE, ze dne 22. 9. 2011, č. j. 4220/2011/BBE, a ze dne 21. 9. 2011, č. j. 4378/2011/BBE, jimiž byla žalobci uložena povinnost vrácení přeplatku na dávce pomoci v hmotné nouzi podle § 51 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Úřad městské části města Brna, Brno – Černovice, své rozhodnutí odůvodnil tím, že účastník neosvědčil částečné vlastnictví nemovitostí a vlastnictví bankovních účtů s finanční hotovostí přesahující 1.000 Kč, čímž byla naplněna podstata § 51 zákona č. 111/2006 Sb.

V kasační stížnosti žalobce namítl, že je nemajetný, nemá žádný příjem, uchází se o zaměstnání u Úřadu práce a je bez finančních prostředků. Krajský soud prováděl zjišťování jeho majetkových poměrů mimo rozhodné období, postupoval tak protiprávně, neboť ke zjišťování uvedených skutečností nedal žalobce souhlas. Vzhledem k tomu, že jej zdržování při vyřizování dávky pomoci v hmotné nouzi ohrožuje na zdraví a v jeho sociální situaci, podává žalobce návrh na vydání předběžného opatření, kterým by bylo zajištěno jeho zdraví a situace. Žalobce uvedl, že má hlad a zdravotní potíže, potřebuje stravování podle lékařského posudku, léky, nemá peníze ani na zaplacení regulačních poplatků k provedení potřebného lékařského vyšetření, nemá žádné prostředky k tomu, aby si tyto potřeby zajistil.

Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2010 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může soud usnesením na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Ustanovení § 120 s. ř. s. ani jiné ustanovení tohoto zákona přitom obecně nevylučuje, aby předběžné opatření vydal i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti; viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, publikované pod č. 910/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

V projednávané věci je zřejmé, že ačkoli žalobce podal návrh na vydání předběžného opatření v řízení o kasační stížnosti, jímž by mělo být zajištěno uspokojení jeho životních potřeb, domáhá se ve skutečnosti vydání rozhodnutí o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi podle zákona č. 111/2006 Sb. Jeho návrh tedy nesměřuje k dočasné úpravě poměrů, nýbrž k vydání meritorního rozhodnutí o této dávce.

Vydání takového rozhodnutí je však podle § 6 zákona č. 111/2006 Sb. v pravomoci orgánů pomoci v hmotné nouzi, tedy krajských poboček Úřadu práce. Správní soud se tak může žádostí o přiznání dávky zabývat pouze v rámci meritorního přezkumu správního rozhodnutí, rovněž není oprávněn formou předběžného opatření správnímu orgánu povinnost zahájit řízení o dávce uložit. Nejvyšší správní soud tudíž nemohl návrhu žalobce vyhovět a návrh na vydání předběžného opatření podle § 38 s. ř. s. zamítnul.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu